

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Р 31/22
12.5.2022. године
Београд

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Марине Јакић, председника већа, Ловорке Стојнов и Ивана Илића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Зоран Чукановић, адвокат из Београда, ул. Јурија Гагарина бр. 247/11, против туженог ББ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Анђелија Васић, адвокат из Београда, ул. Војводе Миленка бр. 1, ради накнаде штете, вредност предмета спора 41.000,00 евра, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Београду и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 12.5.2022. године, донео је, следеће

РЕШЕЊЕ

За суђење у овој правној ствари стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 278/22 од 17.2.2022. године, ставом првим изреке, тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, одређено је да се по правоснажности решења списи предмета доставе Вишем суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

По пријему списа предмета, Виши суд у Београду није прихватио стварну надлежност за суђење у овој парници, сматрајући да је за суђење у истој парници стварно надлежан Први основни суд у Београду према одредби чл. 23 ст. 1 т. 7 Закона о уређењу судова, позивајући се на чл. 394 ЗПП-а (“Службени гласник РС” бр. 125 од 22.11.2004. године), 506 ст. 1 ЗПП (“Службени гласник РС” број 72/11) и чл. 13 ст. 2 Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” бр. 55/14). Виши суд у Београду је списе доставио овом суду, ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Апелациони суд у Београду, решавајући настали сукоб надлежности, нашао је да је за суђење у овој правној ствари стварно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужилца АА поднела је тужбу дана 30.12.2008. године Првом општинском суду у Београду против туженог ББ којом је тражила да се тужени обавезе да јој исплати износ од 41.000,00 евра на име накнаде штете, док је као вредност предмета спора

означила износ од 3.200.000,00 динара. Пресудом Првог основног суда у Београду П 31941/19 од 12.10.2020. године први пут је одлучено о постављеном тужбеном захтеву тако што је ставом првим изреке одбијен тужбени захтев, а ставом другим одлучено о парничним трошковима. Решењем Апелационог суда у Београду Гж 5461/21 од 16.12.2021. године укинута је наведена пресуда Првог основног суда у Београду и предмет је враћен првостепеном суду на поновно суђење и до сукоба надлежности је дошло у поновном поступку.

Стварна надлежност судова за суђење у првом степену у грађанскоправним споровима подељена је између основних и виших судова, у зависности, између осталог, и од вредности предмета спора. Ако вредност предмета спора омогућава изјављивање ревизије постоји стварна надлежност вишег суда да у првом степену суди у грађанскоправном спору у смислу одредбе члана 23 став 1 тачка 7 Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" број 116/2008, 104/2009, 101/2010, 31/2011, 78/2011, 101/2011, 101/2013, 40/2015 и 106/2015), а у супротном за суђење је стварно надлежан основни суд, под условом да не постоји надлежност неког другог суда посебне надлежности у смислу одредбе члана 22 став 2 истог закона.

Наиме, у тренутку подношења тужбе Првом општинском суду у Београду дана 30.12.2008. године био је на снази Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125 од 22. новембра 2004. године), а у тренутку доношења решења о ненадлежности Првог основног суда у Београду П број 278/22 од 17.2.2022. године Закон о парничном поступку који је ступио на снагу 01. фебруара 2012. године ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14-УС, 87/18, 18/20).

Одредбом члана 55 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 111 од 29. децембра 2009. године) прописано је да поступци започети пре ступања на снагу тог закона, окончаће се по одредбама тог закона.

Одредбом члана 23 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 55/14) прописано је да поступак који је започет по Закону о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13-УС и 55/14-УС), а није окончан пре ступања на снагу тог закона спровешће се по одредбама тог закона, а ставом 2 истог члана закона прописано је да првостепени поступци започети пред основним судовима у којима вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије према одредбама тог закона, окончаће се пред тим судовима, док је ставом 3 истог закона прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, односно 100.000,00 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Одредбом члана 403 став 3 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14-УС) прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 506 став 1 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14-УС) прописано је да поступци започети пре ступања на снагу тог закона спровешће се по одредбама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр.125/04 и 111/09), док је ставом 2 истог члана закона прописано да ако је у поступцима у ставу 1 тог члана после ступања на снагу тог закона пресуда, односно решење којим се окончава поступак укинито и враћено на поновно суђење, поновни поступак спровешће се по одредбама тог закона.

У конкретном случају, вредност предмета спора на дан подношења тужбе 30.12.2008. године износи 41.000,00 евра. Овако одређена вредност предмета спора нижа је од динарске противвредности 100.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, која је одредбом члана 394 став 3 Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 125/04 и 111/09) прописана као вредност предмета спора према којој се цени дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима кад се тужбени захтев односи на потраживање у новцу. Зато је, применом одредбе члана 22 став 2 у вези са одредбом члана 23 став 1 тачка 7 Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“ бр. 116/08) који се почео примењивати од 01. јануара 2010. године, за суђење у овом спору постојала стварна надлежност Првог основног суда у Београду који је основан чланом 1 Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник Републике Србије“ бр. 116/08).

Пресуда Првог основног суда у Београду П 31941/19 од 12.10.2020. године, која је донета у овом спору укинута је решењем Апелационог суда у Београду Гж 5461/21 од 16.12.2021. године и предмет је враћен на поновно суђење истом првостепеном суду. У поновном поступку, применом одредбе члана 506 став 2 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14-УС), примењују се одредбе тог закона, укључујући и његове измене и допуне објављене у „Службеном гласнику Републике Србије“ бр. 55 од 23. маја 2014. године које су ступиле на снагу 31. маја 2014. године. Изменама тог закона, између осталог, смањена је и вредност предмета спора према којој се цени дозвољеност ревизије у имовинскоправним споровима на износ од 40.000,00 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према измењеној одредби члана 403 став 3 сада важећег ЗПП-а у овом спору ревизија би била дозвољена, јер је вредност предмета спора већа од динарске противвредности 40.000,00 евра на дан подношења тужбе.

Међутим, одредбом члана 23 став 2 Закона о изменама допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 55/14) изричито је прописано да поступак који је започет пред основним судом у којем вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије према одредбама измењеног закона, окончаће се пред тим судом.

Имајући изложено у виду, по налажењу овог суда, стварно надлежан суд за суђење у овом спору је Први основни суд у Београду, као суд пред којим је поступак започет, који је задржао надлежност и након ступања на снагу Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 55/14), без обзира

на то што вредност предмета спора по одредбама тог закона омогућава изјављивање ревизије.

Са изнетих разлога, одлучено је као у изреци овог решења на основу чл. 22 став 1 Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Марина Јакић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић